

метъ на безгранична радостъ отъ страна на всички граждани. Единъ разкошенъ вѣнецъ отъ живи цвѣтя биде поднесенъ на дружинния командиръ, а редицитѣ бѣха непрекъснато обсипвани съ цвѣтя.

Неописуема радостъ! Следъ толкова години, най-последнѣ дойдоха. Тѣзи крилати хора отъ онази чудно хубава земя . . . Българитѣ дойдоха!

Всички бѣха забравили ужаса на последнитѣ нѣколко дни. Войницитѣ се радваха, като виждаха съ какъвъ трепетъ сж били очаквани. А гражданитѣ бързаха да си взематъ войници на квартира, да ги погледатъ отблизо, да имъ се понарадватъ, защото толкова много сж имъ шепнѣли за тѣхъ. Въображението имъ бѣше създадо въ тѣхнитѣ наивни души нѣкакви свръхчовѣшки образи за „българскитѣ юнаци“. Старитѣ помнѣха сръбско-българската война, а за младитѣ разказитѣ за Одринъ, Чаталджа, Булаиръ, бѣха добре познати.

На войницитѣ бѣше нуждна почивка. Всички бѣха мокри до кости и изкаляни до уши. Оржието бѣше рѣждясало отъ непрестаннитѣ дѣждове.

Разхвърленъ въ и около града по селата, цѣлиятъ полкъ почиваше и се подреждаше.

Но имаше ли право за отдихъ? Бѣше ли гарантирана победата?

Отъ реляциитѣ на III п. Балканска дивизия се вижда, че ония части отъ VII Рилска дивизия, които трѣбваше още на 7 октомврий да минатъ на линията Куманово, се губѣха въ неизвестностъ. Значи, лѣвиятъ флангъ на бригадата бѣше откритъ, а тамъ именно бѣше най-важната точка на цѣлия фронтъ. Отъ това направление се предполагаше проникването на съглашенскитѣ части, къмъ чиято посока на движение не трѣбваше да се допустне отстъплението на разбития дѣсенъ флангъ на сръбската армия.

Едва на 7 октомврий вечерта се получи съобщение, че по-големата частъ отъ VII п. Рилска дивизия се намира въ движение на 25—30 километра източно отъ Куманово, което ще рече, че презъ всичкото време на кумановската операция тя е била задъ III дивизия и безъ да може да ѝ помогне. Отъ това следваше, че пѣхтътъ на сърбитѣ за Скопие не може да се препрѣчи и тѣ успѣха да се изтеглятъ невредими.

По тѣзи причини задачата на VII п. Рилска дивизия, да отиде къмъ Скопие, бѣше възложена на III п. дивизия и полковетѣ трѣбваше да се откажатъ отъ тѣй необходимата и желана почивка.

Край Скопие

Въ 8 часа на 8 октомврий щабътъ на III п. Балканска дивизия получи заповѣдь № 521 отъ щаба на II армия, споредъ която трѣбваше да се изпрати единъ пехотенъ полкъ и една полска батарея да преследва неприятеля къмъ гр. Скопие, да заеме прохода Качаникъ и се укрепя за пазенето.